

روایتی از يك زیارت به یادماندنی در رواقی به نام حضرت مادر

پاتوقی بانوانه در نقطه‌ای دنج از حرم رضوی

در حرم امام مهربانی‌ها برپا

نکنند. صحن شلوغ است و در هر فرش دو تاسه

خانواده کنار یکدیگر نشسته‌اند. برخی هادعا و برخی‌ها نماز می‌خوانند. برخی‌ها روبه‌گنبد نشسته و با آقایان یا چشمانی‌اشک‌بار در دودل می‌کنند. عده دیگری هم مثل من نشسته و به حال و هوای زائران نگاه می‌کنند. به گلدسته‌ها، به حوض زیبای وسط صحن، زائرانی که باروی خوش به سایر زائران خدمت‌رسانی می‌کنند و بازی‌کودکانی که مدام بازیگوشی می‌کنند و مادرانشان را به خود مشغول کرده‌اند.

اما سرمای هوا خیلی اجازه نمی‌دهد در صحن بنشینم. از خادمی که کنار درب ورودی ایستاده، محل رواق مخصوص بانوان را می‌پرسم. با اینکه همیشه سرشان شلوغ است، اما باروی خوش‌مرا به سمت رواق حضرت زهرا (س) راهنمایی می‌کند. نام این رواق را شنیده بودم، اما تا به حال این جان‌رفته بودم. ورودی رواق از درب بست‌نواب صفوی بود. از پله برقی‌های رواق به پایین می‌روم. گرمای داخل به سرمای هوا غلبه می‌کند و به صورت می‌خورد. انگار امروز برای این جشن بزرگ به این رواق دعوت شده بودم.

پله برقی مسیر برگشت شلوغ‌تر است. فکر می‌کنم مراسم سخنرانی و جشنی که ویژه بانوان تدارک دیده بودند به تازگی تمام شده و زائران در حال خروج هستند.

همه چیز رواق برایم نواست. در حین اینکه از پله برقی پایین می‌روم تاجایی که چشم‌کار می‌کنم. مدام می‌مبھوت می‌مانم از این همه زیبایی. چه فضا و مکان خوبی برای

شهر حال و هوای

عید دارد، اما نه عید نوروز؛ تولد حضرت زهرا (س) برایم با تمام عیده‌های دیگر فرق دارد. حرم رضوی غرق در نور و شادی است. کودکان می‌خندند و در فضای بازی مشخصی که دارند بازی می‌کنند. نقاره‌های حرم از شادی خبر می‌دهند و فضای نورانی بارگاه امام هشتم (علیه‌السلام) غرق در سرور کرده‌اند. حرم آن قدر شلوغ است که از در ورودی جلوتر نمی‌شود رفت. خودم را به جمعیت می‌سپارم و میان مردمی که در رفت و آمدند حل می‌شوم.

صحن انقلاب برای اکثر زائران از محبوبیت بیشتری برخوردار است، اما من صحن آزادی را انتخاب می‌کنم. برای آرامش بیشتری که دارد. آن حوض بزرگ در میانه صحن با گل‌های تازه‌ای که عطرشان تمام صحن را فرا گرفته حس و حال و صفناپذیری به من می‌دهد. در ابتدای صحن به آقا سلام می‌دهم. از کنار درب مهر و کتابچه دعا برمی‌دارم تا در صحن دعای حضرت و نماز زیارت‌نامه را بخوانم.

حتی سرمای استخوان‌سوز مشهدهم بهانه‌ای نشده تا زائران جشن شب عید خود را